

Curtea Supremă de Justiție

D E C I Z I E

14 iunie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Petru Ursache,

Judecători – Nadejda Toma, Vladimir Timofti,

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinar declarate de avocatul Medeleanu Roman în numele inculpatului Sîrbu Victor și de succesorul victimelor, Meleca Leonid, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 decembrie 2016, în cauza penală în privința lui

*Sîrbu Victor XXX, născut la
XXX, originar și domiciliat în XXX, str.
XXX, ap. XXX.*

Termenul de examinare a cauzei:

- 1. 11.03.2016 - 30.06.2016 (prima instanță);*
- 2. 05.09.2016 - 08.12.2016 (instanța de apel);*
- 3. 13.04.2017 - 14.06.2017 (instanța de recurs).*

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 30 iunie 2016, cauza fiind examinată în procedură simplificată, în temeiul art. 364/1 Cod de procedură penală, Sîrbu Victor XXX a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (6) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa de 5 (cinci) ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip deschis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 5 (cinci) ani.

S-a respins acțiunea civilă înaintată de către succesorul victimelor Meleca Leonid către Sîrbu Victor și SRL „Program Lux Auto” privind încasarea în mod solidar a prejudiciului moral în valoare de 1 000 000 lei și cheltuielile de judecată în sumă de 5000 lei.

2. Potrivit sentinței, s-a constatat că Sîrbu Victor la 26 decembrie 2015, aproximativ la ora 18:25, aflându-se la volanul autoturismului de model „Dacia Logan” cu n/î K BE 790, fiind în stare de ebrietate narcotică și conștientizând caracterul social periculos al acțiunii de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate narcotică și al consecințelor care pot surveni, contrar dispozițiilor art. 14 lit. a) din Regulamentul Circulației Rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 357 din 13 mai 2009, anexa nr. 1 RCR, care prevăd că „conducătorului de vehicul îi este interzis: „să conducă vehiculul în stare de ebrietate, sub influența drogurilor sau altor substanțe contraindicate, care provoacă reducerea reacției”, se deplasa în mun. Chișinău pe str. Calea Moșilor în direcția

str. Ismail spre str. Petricani, cu o viteză a vehiculului de aproximativ 101 km/h, prin ce a ignorat prevederile art. 47 alin. (1) RCR, conform căruia „limitele maxime de viteză a vehiculelor pe drumurile publice sunt: a) în localități–50 km/h”.

În timpul deplasării, ajungând la trecerea nederijată pentru pietoni, semnalizată prin marcajul rutier 1.14, anexa nr. 4 RCR și zona de acțiune a indicatoarelor rutiere nr. 5.50.1 și 5.50.2, anexa nr. 3 RCR, amplasată în apropierea imobilului nr. 11 de pe str. Calea Moșilor mun. Chișinău, conducătorul auto Sîrbu Victor n-a ținut permanent seama de împrejurări, n-a apreciat corect situația reală pe drum, în care se afla autoturismul în momentul respectiv, încălcând cerințele art. 45 alin. (1) și (2) RCR, care prevede că:

„1) conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de următorii factori: a) starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția; b) dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase; d) situația rutieră, în cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească pentru a nu pune în pericol siguranța traficului; 2) în cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească pentru a nu pune în pericol siguranța traficului” și prevederile art. 11 RCR, conform cărora „conducătorul de vehicul înainte de plecare și în timpul deplasării este obligat: f) să cedeze trecerea pietonilor la trecerile pentru pietoni cu circulația nederijată”, nu a redus viteza ca să poată opri la apariția obstacolului în față, nu a ținut cont de situația rutieră, nu a manifestat prudență sporită și ca urmare a acestor acțiuni neglijente a comis tamponarea pietonilor Meleca Ion XXX, a.n. XXX și Meleca Olga XXX, a.n. XXX, care traversau carosabilul str. Calea Moșilor din dreapta spre stânga relativ deplasării automobilului în cauză, la trecerea pentru pietoni cu circulație nederijată.

În rezultatul accidentului de circulație, pietonilor Meleca Ion și Meleca Olga le-au fost cauzate vătămări corporale grave, conform rapoartelor de expertiză medico-legală nr. 2772 din 29 ianuarie 2016 și 2771 din 10 februarie 2016, de la care aceștea au decedat pe loc.

În cadrul cercetării accidentului de circulație menționat, pe motivul existenței suspiciunilor privind conducerea mijlocului de transport de către șofer în stare de ebrietate, Sîrbu Victor a fost însoțit la Dispensarul Republican de Narcologie, unde i-au fost colectate mostre biologice de sânge și urină pentru cercetarea medico-legală toxicologică.

Conform concluziilor din procesul-verbal nr. 1307 din 26 decembrie 2015 al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei, Sîrbu Victor, se afla în stare de ebrietate provocată de stupefiante (canabinoide).

3. Împotriva sentinței au declarat apeluri:

3.1. Procurorul, care a solicitat rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, cu recunoașterea vinovăției inculpatului Sîrbu Victor în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (6) Cod penal, cu stabilirea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 8 ani, cu executare în penitenciar de

tip deschis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 5 ani.

În motivarea apelului declarat a invocat că:

- instanța de fond a încadrat juridic corect acțiunile inculpatului, însă în partea ce ține de aplicarea pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de doar 5 ani nu și-a motivat soluția;

- nu s-a luat în considerație faptul că Sîrbu Victor a săvârșit infracțiunea în lipsă totală de prudență la trafic și manifestare criminală a neglijenței față de obligațiile ce-i revin la trafic, iar aplicarea unei pedepse prea blânde nu va atinge scopul legii penale, astfel încât inculpatul ar putea comite infracțiuni analogice în scurt timp;

- infracțiunea a fost săvârșită în perimetrul trecerii de pietoni, inculpatul creând pericol prin metoda sa de conducere nu numai victimelor infracțiunii, dar și oricărui alt participant la trafic în zonă cu risc mare de accidente, fără a se convinge de securitatea în trafic, și doar întâmplarea în astfel de caz a putut evita cauzarea unor consecințe mai grave decât cele produse;

- circumstanțele producerii accidentului rutier amplifică exponențial pericolul social al faptei și anume în acest caz pedeapsa cu executare reală cu privarea de dreptul de a conduce mijlocul de transport va fi în coraport cu fapta săvârșită, va preveni comiterea altor fapte analogice.

3.2. Avocatul Luca Alexandru în numele succesorului victimelor, Meleca Leonid, care a solicitat:

1. Casarea încheierii Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 15 aprilie 2016, privind examinarea cauzei de învinuire a lui Sîrbu Victor în procedura simplificată prevăzută de art. 364/1 Cod de procedură penală;

2. Casarea încheierii Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 20 aprilie 2016, privind respingerea cererii reprezentantului succesorului victimelor, prin care s-a solicitat respingerea cererii inculpatului Sîrbu Victor referitor la examinarea cauzei în procedură simplificată prevăzută de art. 364/1 Cod de procedură penală, cu examinarea cauzei în procedură generală;

3. Casarea sentinței, în partea stabilirii pedepsei și soluționării acțiunii civile, cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, conform căreia lui Sîrbu Victor să-i fie stabilită pedeapsa cu închisoare pe un termen maxim, iar acțiunea civilă să fie admisă integral.

În motivarea apelului declarat a invocat că:

Pentru a beneficia de toate facilitățile art. 364/1 Cod de procedură penală, Sîrbu Victor urma să recunoască faptele și probele acumulate în susținerea circumstanțelor de fapt și de drept acumulate; deși formal a recunoscut toate capetele acuzațiilor, fiind întrebat dacă recunoaște faptul că se afla în stare de ebrietate narcotică la momentul comiterii accidentului și în special când și unde a consumat substanțe narcotice, acesta invoca-se că a fumat cannabis cu o săptămână până la comiterea accidentului. Acest argument, venea în contradicție cu procesul-verbal nr. 1307 din 26 decembrie 2015 al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei, potrivit

căruia inculpatul la momentul comiterii infracțiunii se afla în stare de ebrietate. În același timp, martorul Bulicanu Veronica Timofei, fiind audiată a relatat că activa în calitate de medic la întreprinderea „Program Lux Auto” SRL și la data de 26 decembrie 2015, aproximativ la orele 14:00-15:00, Sîrbu Victor a fost supus examinării medicale și se afla în stare de ebrietate alcoolică sau narcotică. În asemenea context, coraportând aceste două probe, s-a ajuns la concluzia că inculpatul consumase substanțe narcotice între orele 14-15 și 15-18 când a comis accidentul și nu cu o săptămână pînă la producerea acestuia, or consumul stupefiantelor nu poate produce o stare de ebrietate pe o perioadă de o săptămână. Deși inculpatul în cererea sa declarase că recunoaște toate probele acumulate, din cele relatate rezultă că probele sus elucidate nu le-a recunoscut, fapt ce impunea respingerea cererii depuse de acesta, privind examinarea cauzei în procedură simplificată. Referitor la pedeapsa aplicată de către instanța de fond, consideră că este una prea blândă în raport cu fapta comisă și consecințele survenite și în asemenea mod, pedeapsa aplicată nu-și v-a atinge scopurile scontate. În situația din speță, inculpatul a fost sancționat sub limita minimă prevăzută de norma penală, și a beneficiat nejustificat de o diminuare a pedepsei prevăzute de art. 364/1 alin. (8) Cod de procedură penală.

Mai mult ca atât instanța de fond, la stabilirea pedepsei, n-a dat o deplină apreciere tuturor circumstanțelor producerii accidentului, precum și celor ce-l individualizează, reținând în exclusivitate numai cele ce-l favorizează pe inculpat. În special, nu s-a luat în considerație pericolul social al acțiunilor lui Sîrbu Victor, care fiind consumator al substanțelor narcotice, în stare de ebrietate narcotică s-a angajat în traficul auto. În același timp, este remarcabil modul în care a fost comisă infracțiunea, accidentul fiind comis drept rezultat al unor încălcări grave ale Regulamentului Circulației Rutiere.

Circumstanțele comiterii infracțiunii de către Sîrbu Victor indică la pericolul social sporit al acestuia și necesitatea aplicării unei pedepse drastice față de el. Toate acestea denotă o lipsă de sinceritate și bunăvoință în acțiunile inculpatului punând la dubii sincera căință a acestuia, cu toate acestea instanța la aplicarea pedepsei n-a apreciat aceste circumstanțe, precum și faptul că Sîrbu Victor s-a eschivat de la judecarea cauzei, încălcând măsura preventivă ce i-a fost stabilită-arestul la domiciliu.

Apelantul considera că soluția adoptată de instanță la soluționarea acțiunii civile este una ilegală. Deși în cererea de chemare în judecată cu lux de amănunte au fost relatate atât circumstanțele de fapt, cât și cele de drept a solicitărilor invocate, instanța le-a respins totalmente, în favoarea unor concluzii proprii.

În asemenea circumstanțe, deși instanța a constatat temeiul răspunderii inculpatului, a omis să dea apreciere temeiurilor răspunderii solidare a părții civilmente responsabile „Program Lux Auto” SRL, ce rezultă din prevederile art. 1410 Cod civil. În schimb instanța ipotetic s-a referit la prevederile art. 1403 Cod civil, drept temei a răspunderii solidare a părții civilmente responsabile.

În cele din urmă, prin soluția că succesorul victimelor, care și-a pierdut ambii părinți, nu urmează să primească o recompensă morală, instanța a procedat incorect.

3.3. Avocatul Medeleanu Roman în numele inculpatului Sîrbu Victor, care a solicitat casarea parțială a acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri,

potrivit modului pentru prima instanță, prin care în privința inculpatului să fie aplicate prevederile art. 90 Cod penal, cu stabilirea față de acesta unui termen de probă.

A invocat că pedeapsa aplicată inculpatului este una prea dură, neluându-se în considerație că acesta a recunoscut vina, s-a căit sincer de cele comise și a restituit prejudiciul material succesorului victimelor, cauza penală a fost examinată în baza prevederilor art. 364/1 Cod de procedură penală.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 decembrie 2016, pronunțată integral la 19 ianuarie 2017 a fost respins, ca nefondat, apelul declarat de avocatul Medeleanu Roman în interesele inculpatului.

S-au admis apelurile declarate de procuror și de avocatul Luca Alexandru în numele succesorului victimelor, Meleca Leonid, s-a casat parțial sentința în partea stabilirii pedepsei și în latura civilă, și s-a pronunțat o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care **Sîrbu Victor XXX** a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (6) Cod penal, iar în baza art. 364/1 alin. (8) Cod de procedură penală, i s-a stabilit pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 6 (șase) ani închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 5 (cinci) ani, cu executarea pedepsei cu închisoare în penitenciar de tip deschis.

S-a admis parțial acțiunea civilă și s-a încasat de la Sîrbu Victor XXX, în beneficiul lui Meleca Leonid, cu titlu de prejudiciu moral suma de 150 000 (una sută cincizeci mii) lei și cheltuieli de asistență juridică în mărime de 5000 (cinci mii) lei, în rest pretențiile s-au respins ca fiind neîntemeiate și exagerate.

4.1. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel menționase că instanța de fond a stabilit corespunzător starea de fapt și de drept ce corespundea probelor din dosar, care au fost apreciate corect, a încadrat just acțiunile inculpatului Sîrbu Victor în baza dispozițiilor art. 264 alin. (6) Cod penal, după semnele calificative ale infracțiunii: **încălcarea regulilor de securitate a circulației rutiere de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență decesul a două persoane, acțiuni săvârșite în stare de ebrietate.**

Cauza penală a fost examinată în prima instanță în ordinea procedurii simplificate pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în baza cererii autentice și personale înaintate de către inculpatul Sîrbu Victor la data de 15 aprilie 2016, în prezența avocatului (f.d. 227, vol. I).

Instanța de apel a reținut că inculpatul fiind audiat în ședința instanței de fond, și-a recunoscut integral vinovăția, iar necătând la acest fapt, vina acestuia a fost dovedită și prin probele administrate în cadrul urmăririi penale, cercetate de către instanța de judecată.

Referindu-se la criticile succesorului victimelor asupra corectitudinii examinării cauzei în procedură simplificată, instanța de apel a reținut că în situația aplicării de către prima instanță a dispozițiilor art. 364/1 Cod de procedură penală, aceasta este obligată să verifice în principiu îndeplinirea cerințelor dispozițiilor articolului dat și nu poate reține o altă situație de fapt și o altă încadrare juridică decât cea reținută în rechizitoriu și de către prima instanță.

Instanța de apel a constatat că la emiterea încheierii privind examinarea cauzei în procedură simplificată, instanța de fond a ținut cont de cerințele dispozițiilor art. 364/1 Cod de procedură penală, a luat în considerație faptul că inculpatul Sîrbu Victor a recunoscut în totalitate faptele încriminate, confirmând învinuirea adusă în baza art. 264 alin. (6) Cod penal.

Totodată, s-a menționat că examinarea cauzei în procedură simplificată este un drept procesual, de care poate beneficia orice inculpat, dacă întrunește cumulativ condițiile prevăzute de lege, or judecarea cauzei în procedură simplificată nu este condiționată de dorința sau acordul părții vătămate.

Judecând apelurile declarate de acuzatorul de stat, de succesorul victimelor și avocatul inculpatului, în raport cu materialele cauzei, circumstanțele stabilite, instanța de apel a concluzionat că solicitările acuzatorului de stat și a succesorului victimelor urmează a fi admise, cu casarea parțială a sentinței în partea stabilirii pedepsei și soluționării acțiunii civile, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, deoarece în cazul inculpatului i-a fost stabilită o pedeapsă prea blândă și nu s-a ținut cont de urmările prejudiciabile survenite - decesul a două persoane.

Reieșind din soluția adoptată de instanța de fond, s-a constatat că la stabilirea și aplicarea pedepsei în privința inculpatului, prima instanță nu a ținut cont de scopul și criteriile de individualizare a acesteia, prevăzute de art. 61 și 75 Cod penal, nu a ținut seama de circumstanțele reale ale cauzei, de urmările prejudiciabile – decesul a două persoane, circumstanțe care fiind analizate, per ansamblu, nu ar permite instanței stabilirea unei pedepse prea blânde în privința inculpatului. Circumstanțele în care a fost comisă infracțiunea și comportamentul până și după comiterea acesteia au determinat instanța de apel să conchidă asupra incorectitudinii stabilirii acesteia în privința lui Sîrbu Victor, având în vedere că acesta a comis o infracțiune gravă, care atentează la valoarea primordială protejată de legea penală - viața și sănătatea persoanei, urmările prejudiciabile fiind decesul a două persoane, faptul că la momentul producerii accidentului rutier se afla în stare de ebrietate narcotică, dar și comportamentul inculpatului până și după săvârșirea infracțiunii, care s-a eschivat de la executarea pedepsei penale aplicate și la acel moment era anunțat în căutare.

Totodată instanța de apel a reținut că la stabilirea pedepsei urmează să se țină cont și anume de prevederile art. 7, 61, 75, 76-78 Cod penal, anume de: a) gradul prejudiciabil al infracțiunii; b) infracțiunea a fost săvârșită din imprudență, dar face parte din categoria celor grave, deoarece în urma consecințelor survenite, au decedat două persoane; c) persoana celui vinovat – fără antecedente penale (f.d. 50 - 51, vol. I) iar la evidența medicului narcolog și psihiatru nu s-a aflat (f.d. 46, 48, vol. I); d) comportamentul inculpatului după comiterea infracțiunii; e) faptul că în instanța de apel s-a eschivat de a se prezenta în ședința de judecată; f) la momentul producerii accidentului se afla în stare de ebrietate narcotică; g) a achitat prejudiciul material succesorului victimelor (f.d. 216, vol. I); h) lipsa circumstanțelor agravante; i) prezența circumstanțelor atenuante – recunoașterea vinovăției, căința sinceră.

Ținând cont de cele expuse, instanța de apel l-a recunoscut vinovat pe Sîrbu Victor în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (6) Cod penal și în baza acestei norme, aplicând art. 364/1 alin. (8) Cod de procedură penală, i-a stabilit o pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 6 (șase), cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 5 (cinci) ani, cu executarea pedepsei cu închisoare în penitenciar de tip deschis.

Referitor la solicitarea din apelul declarat de apărătorul inculpatului privind aplicarea unei pedepse mai blânde non-privative de libertate, cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, instanța de apel a constatat că aceasta era nefondată, lipsind temeiuri de a o satisface. Inculpatul a comis încălcarea gravă a regulilor de securitate a circulației rutiere și de exploatare a unităților de transport, ce a provocat din imprudență decesul a două persoane, manifestând superficialitate în raport cu respectarea regulilor de securitate a circulației și de exploatare a mijlocului de transport, depășind viteza regulamentară permisă de 50 km/h, deplasându-se în locuri de trecere pentru pietoni, fiind în stare de ebrietate narcotică provocată de canaibinoizi cu concentrația 28 mg/ml (f.d. 34).

Astfel s-a dovedit că inculpatul Sîrbu Victor nu a conștientizat pe deplin fapta comisă, prin prisma comportamentului său până și după comiterea infracțiunii, cât și după pronunțarea sentinței, demonstrând incorectitudinea aplicării pedepsei de numai 5 ani închisoare.

Instanța de apel a considerat neîntemeiate motivele apelului avocatului, precum că corijarea inculpatului ar fi posibilă prin aplicarea art. 90 Cod penal și că instanța de fond nu a ținut cont de faptul că cauza dată s-a examinat în procedură simplificată conform art. 364/1 Cod de procedură penală.

Sub acest aspect instanța de apel a reținut că modalitatea de executare a pedepsei aleasă în privința inculpatului – și anume executarea reală, este în acord cu principiul proporționalității, luându-se în vedere fapta comisă și urmările excepțional de grave produse – decesul a două persoane.

Revenind asupra apelului declarat de avocat în numele succesului victimelor, instanța de apel a reținut că Meleca Leonid a înaintat o acțiune civilă prin care a solicitat încasarea în mod solidar din contul inculpatului și a părții civilmente responsabile „Program Lux Auto” SRL a prejudiciului moral în mărime de 1 000 000 lei și a cheltuielilor de judecată pentru asistența juridică în mărime de 5000 lei (f.d. 225, vol. I).

În motivarea acesteia solicitantul a indicat că, deși suferințele sale psihice sunt inestimabile în valoare bănească și orice sumă acordată n-ar acoperi pierderile suportate, încasarea unui milion de lei drept compensare a prejudiciului moral cauzat ar fi echitabilă în raport cu fapta comisă de inculpat și consecințele survenite.

Suplimentar succesul victimelor a indicat că, pe parcursul examinării cauzei penale, a apelat la serviciile unui avocat, pentru care a achitat 5000 (cinci mii) lei.

Cu referire la aspectele reținute, instanța de apel a menționat că succesul victimelor solicitând încasarea în mod solidar a prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată, nu a indicat temeiul solidarității și nu a probat existența acestuia, fiind accentuat și faptul că în

ședința instanței de fond, inculpatul a recunoscut suma de 1 000 000 lei stipulată în acțiunea civilă (f. d. 233 , vol. I).

Sub acest aspect instanța de apel a reținut că potrivit legislației civile, persoana lezată într-un drept al său are dreptul la repararea integrală a prejudiciului cauzat. Instanța de apel, a indicat că în procesul penal, acțiunea civilă este o modalitate de reparare a prejudiciului cauzat prin infracțiune.

Totodată s-a menționat că, *că în cazul în care cererea de reparare a prejudiciului moral a fost înaintată în instanța de judecată către doi sau mai mulți reclamânți și prin hotărârea pronunțată aceasta a fost admisă, prejudiciul moral se încasează aparte și nicidecum solidar.*

În contextul respectiv, instanța de apel a accentuat că, *sumele de recuperare a pagubei morale rezultate din accident intră în categoria pagubelor care se repară personal de posesorul izvorului de pericol sporit*, astfel instanța de fond neîntemeiat a respins solicitarea de încasare a prejudiciului moral înaintată de succesorul victimelor, motiv din care instanța de apel a admis-o parțial, încasând de la Sîrbu Victor XXX în beneficiul lui Meleca Leonid cu titlu de prejudiciu moral suma de 150 000 lei și 5000 lei cheltuieli de asistență juridică, în rest pretențiile fiind respinse ca fiind neîntemeiate și exagerate.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recursuri ordinare de către:

5.1. Avocatul Medeleanu Roman în numele inculpatului la 06 februarie 2017, invocând drept temei de recurs prevederile art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, prin care a solicitat casarea acesteia și menținerea sentinței.

În motivarea recursului a indicat că instanța de apel neîntemeiat și contrar normelor procesual penale a admis apelurile procurorului și a avocatului în numele succesorului victimelor casând parțial sentința primei instanțe în partea stabilirii pedepsei fără a lua în considerație toate circumstanțele atenuante, acestea fiind cercetate superficial și în final a adoptat o hotărâre neîntemeiată și ilegală.

Instanța de apel nu a ținut cont nici de explicațiile date de către Plenul Curții Supreme de Justiție a RM la p.14 al Hotărârii nr.22 din 12 decembrie 2005 „, cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel”, care reiterează faptul că instanța de apel urmează a constata circumstanțele atenuante la individualizarea pedepsei inculpatului. Potrivit art. 76 alin. (1) lit. f) Cod penal, sunt prevăzute circumstanțe atenuante: autodenunțarea, contribuirea activă la descoperirea infracțiunii sau la identificarea infractorilor ori **recunoașterea vinovăției**.

Recurentul consideră că concluziile instanței de apel, privind individualizarea pedepsei prin stabilirea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 6 ani, cu executare reală sunt neîntemeiate, fiind necesară casarea deciziei instanței de apel cu menținerea sentinței care este întemeiată și legală.

Referitorindu-se la acțiunea civilă, recurentul a considerat că aceasta a fost admisă fără careva temei în sensul dat, sentința fiind întemeiată și legală.

5.2. Succesorul victimelor, Meleca Leonid după la 13 februarie 2017, care în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, a solicitat casarea acesteia, în

partea aplicării pedepsei și soluționării acțiunii civile, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel.

În motivarea recursului a indicat că inculpatul Sîrbu Victor, pentru a beneficia de facilitățile prevăzute la art. 364/1 Cod de procedură, urma să recunoască faptele și probele acumulate în susținerea de fapt și de drept. Deși formal a recunoscut toate capetele acuzațiilor, fiind întrebat dacă recunoaște sau nu că se afla în stare de ebrietate narcotică la momentul comiterii accidentului și în special când și unde a consumat substanțe narcotice, inculpatul a invocat că a fumat cannabis cu o săptămână pînă la comiterea accidentului, fapt din care rezultă că nu recunoaște calificativul „stare de ebrietate”.

Nerecunoașterea acestui calificativ impunea respingerea cererii depuse de inculpat, privind examinarea cauzei în procedură simplificată, cu examinarea cauzei în procedură generală. La aplicarea prevederilor art. 364/1 alin. (8) Cod de procedură penală s-a stabilit o pedeapsă eronată lui Sîrbu Victor, or inculpatul a fost sancționat cu o pedeapsă sub limita minimă prevăzută de art. 264 alin. (6) Cod penal.

Totodată, căința inculpatului este foarte dubioasă, or fiind întrebat în instanța de fond, a relatat că se căiește, dar nu de faptul că a luat viața a două persoane, dar că „și-a stricat viața la o vîrstă de numai 21 ani”. Căința urmează a fi o manifestare a atitudinii inculpatului față de consecințele acțiunilor sale, față de victimele acestora, acțiuni ce categoric lipsesc la inculpat, or, scuzele și acelea lipsite de sinceritate, au fost rostite în instanță la insistența apărării. Mai mult ca atât, fiindu-i aplicată măsura preventivă–arestul la domiciliu, a încălcat măsura dată și s-a eschivat de la instanța judecătorească, fapt ce n-a fost reținut de instanță.

Toate aceste circumstanțe, denotă că instanțele de fond și apel, stabilindu-i o pedeapsă lui Sîrbu Victor sub limita minimă stabilită de norma materială, nu au dat o apreciere deplină circumstanțelor cauzei, personalității inculpatului, ce constituie un viciu, ce a afectat soluția adoptată și deși acest viciu putea fi reparat de către instanța de apel, ultima a adoptat o soluție contrară prevederilor art. 414, 415 Cod de procedură penală.

În latura civilă, deși instanța de apel parțial a reparat erorile admise de prima instanță, la stabilirea cuantumului prejudiciului moral din nou au fost eronat aplicate normele de drept material, încasând o sumă nejustificată de mică, în raport cu suferințele morale care i-au fost cauzate.

Drept rezultat al acțiunilor inculpatului au decedat părinții recurentului, pierdere care pentru el și membrii familiei este una inestimabilă și irecuperabilă, or e imposibil de a reda toate suferințele trăite în momentul aflării că într-un moment s-au stins din viață cele mai dragi ființe.

În asemenea situație, nici o sumă nu poate acoperi suferințele suportate, iar suma de 150 000 lei încasată de instanța de apel, nici pe aproape nu corespunde prejudiciului moral suportat.

Deși din materialele cauzei rezultă că a/m „Dacia Logan”, n/î K BE 790, aparține cu drept de proprietate SRL „Program Lux Auto”, fapt care prin prisma prevederilor art. 1410 alin. (2), (4) Cod civil, expres indică temeiurile răspunderii solidare a lui Sîrbu Victor și SRL „Program Lux Auto”, pentru prejudiciul cauzat, inclusiv și cel moral, fapte indicate

în cererea de chemare în judecată, ambele instanțe n-au reținut aceste argumente și în acest mod au aplicat eronat normele de drept material, în consecință SRL „Program Lux Auto”, fiind exonerată de răspunderea solidară.

6. Pe cauză au fost depuse referințe de către:

6.1. Procuror, care se pronunță pentru inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate, pe care le consideră vădit neîntemeiate.

În sensul dat, procurorul consideră că pedeapsa stabilită inculpatului de instanța de apel a fost individualizată în mod corespunzător, luându-se în considerare prevederile art. art. 76-78 Cod penal, 364¹ Cod de procedură penală.

Totodată, procurorul indică că sarcina stabilirii mărimii compensației pentru prejudiciul moral cauzat revine instanței de judecată.

6.2. Succesorul victimelor, Meleca Leonid, care se pronunță pentru inadmisibilitatea recursului declarat de avocatul Medeleanu Roman în interesele inculpatului Sîrbu Victor, menționând că acesta este unul vădit neîntemeiat, din care cauză pledează pentru respingerea acestuia.

Analizând recursul declarat a constatat că:

- acesta nu îndeplinește cerințele de formă și conținut, or din acesta contrar exigențelor stipulate de prevederile art. 430 alin. (5) Cod de procedură penală nu rezultă în ce constă problema de drept de importanță generală abordată în cauza dată;

- temeiurile invocate de recurent nu se încadrează în cele prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, fiind vădit neîntemeiate

Recurentul a invocat în calitate de temei de depunere a recursului prevederile art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, potrivit cărora deciziile instanței de apel pot fi atacate în vederea **reparării erorilor de drept comise** de instanțele de fond și de apel în cazurile când *s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale*.

Potrivit art. 61 alin. (2) Cod penal, pedeapsa penală are drept scop atât restabilirea echității sociale, cât și corectarea condamnatului, inclusiv prevenirea săvârșirii noilor infracțiuni din partea condamnatului, precum și a altor persoane. Consideră că pedeapsa aplicata este una prea blândă în raport cu fapta comisă și consecințele survenite.

Infracțiunea prevăzută în art. 264 alin. (6) Cod penal prevede o sancțiune cu privațiune de libertate pe un termen de la 7 la 12 ani. Sîrbu Victor, a fost condamnat la o pedeapsă sub limita minimă prevăzută de legea penală, ce denotă caracterul formal și declarativ a recursului. Recurentul menționează, că recursul este unul contradictoriu, or în partea discriptivă autorul s-a referit la neaplicarea în privința inculpatului a prevederilor art. 90 Cod penal, pentru ca în final să solicite menținerea sentinței instanței de fond.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestora, din următoarele considerente.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide asupra inadmisibilității recursului ordinar declarat, dacă se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Cu referire la recursul declarat de avocatul în numele inculpatului Medeleanu Roman, Colegiul penal constată că instanța de apel a ținut cont la stabilirea pedepsei de prevederile art. 7, 61, 75, 76-78 Cod penal, și anume de: a) gradul prejudiciabil al infracțiunii; b) infracțiunea a fost săvârșită din imprudență, dar face parte din categoria celor grave, deoarece în urma consecințelor survenite, au decedat două persoane; c) persoana celui vinovat – fără antecedente penale (f.d. 50-51, vol. I) și la evidența medicului narcolog și psihiatru nu s-a aflat (f.d. 46,48, vol. I); d) comportamentul inculpatului după comiterea infracțiunii; e) faptul că în instanța de apel s-a eschivat de a se prezenta în ședința de judecată; f) la momentul producerii accidentului se afla în stare de ebrietate narcotică; g) a achitat prejudiciul material succesorului victimelor (f.d. 216, vol. I); h) lipsa circumstanțelor agravante; i) circumstanțe atenuante–recunoașterea vinovăției, căința sinceră.

Colegiul penal consideră că pedeapsa aplicată prin decizia instanței de apel este echitabilă, legală și individualizată corect, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, prevăzute de art. 61 Cod penal, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și în limitele fixate în partea specială a acestuia.

Astfel, recurentul este de acord cu starea de fapt și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului însă critică hotărârea instanței de apel la aplicarea pedepsei sub formă de închisoare cu executare reală, considerând că în privința inculpatului urmau să fie aplicate prevederile art. 90 Cod penal.

Colegiul menționează că aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal–suspendarea condiționată a executării pedepsei, nu reprezintă o categorie aparte de pedeapsă, ci o măsură oferită persoanei prin lege de a demonstra că infracțiunea comisă de ea este un incident în viața acesteia, adică ține de executarea acesteia (pedepsei).

Colegiul penal remarcă că, textul art. 90 alin. (1) Cod penal, prin sintagma „*poate*”, oferă posibilitatea și nu obligația instanței de judecată de a aplica prevederile acestei norme.

Astfel, Legea specifică: „dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numai de cât în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă. În acest caz, instanța de judecată dispune neexecutarea pedepsei aplicate dacă, în perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă pe care l-a fixat, condamnatul nu va săvârși o nouă infracțiune și, prin comportare exemplară și muncă cinstită, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat”.

Deși la prima vedere în circumstanțele cauzei sunt întrunite condițiile necesare pentru a fi aplicată instituția suspendării condiționate a executării pedepsei, pentru acordarea

suspendării executării pedepsei, instanța a conchis că se mai cere ca instanța de judecată să aprecieze că scopul pedepsei poate fi atins fără executarea acesteia.

Din materialele cauzei rezultă că inculpatul a comis accidentul rutier în stare de ebrietate narcotică, *iar drept consecință a acestui accident au decedat două persoane.*

În prezenta cauză, Colegiul penal consideră că instanța de apel corect a reținut faptul că este neîntemeiată și nejustificată alegația avocatului inculpatului precum că corijarea inculpatului este posibilă prin aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, or o pedeapsă non-privativă de libertate este, la caz, invers proporțională circumstanțelor speței și prejudiciului cauzat.

Așadar, Sîrbu Victor a comis încălcarea gravă a regulilor de securitate a circulației rutiere și de exploatare a unităților de transport, încălcare ce a provocat din imprudență decesul a două persoane, a manifestat superficialitate în raport cu respectarea regulilor de securitate a circulației și de exploatare a mijlocului de transport, a depășit viteza regulamentară permisă de 50 km/h, deplasându-se în locuri de trecere pentru pietoni, fiind în stare de ebrietate narcotică provocată de canaibinoizi cu concentrația 28 mg/ml (f.d. 34, vol. I).

Colegiul penal menționează că, datorită semnificației deosebite a impactului social pe care îl are săvârșirea în societate a unor astfel de infracțiuni, se are în vedere cele din domeniul transporturilor, nu pot fi valorificate în favoarea inculpaților ca și circumstanțe atenuante, circumstanțele personale ale acestora întrucât au lezat profund niște valori sociale concrete ocrotite de lege prin comiterea lor – dreptul la viață.

Colegiul penal apreciază că modalitatea de executare a pedepsei aleasă în privința inculpatului–închisoare cu executare reală, este în acord cu principiul proporționalității având în vedere fapta comisă și urmările excepțional de grave produse – decesul a două persoane.

Cu referire la critica invocată de succesorul victimelor în recursul declarat, privind aplicarea prevederilor art. 364/1 Cod de procedură penală și aplicarea unei pedepse prea blânde, argumentată prin prisma temeiului pentru recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și care a fost invocată și în apelul declarat de avocatul Alexandru Luca în numele succesorului victimelor, Colegiul penal o consideră neîntemeiată.

Sub acest aspect, Colegiul penal constată că instanța de apel a reținut că în situația aplicării de către prima instanță a dispozițiilor art. 364/1 Cod de procedură penală, instanța de apel este obligată să verifice în principiu îndeplinirea cerințelor dispozițiilor art. 364/1 alin. (1) și (4) Cod de procedură penală și nu poate reține o altă situație de fapt și o altă încadrare juridică decât cea reținută în rechizitoriu și de către prima instanță.

Colegiul penal constată că la emiterea încheierii privind examinarea cauzei în procedură simplificată, instanța de fond a ținut cont de cerințele dispozițiilor art. 364/1 Cod de procedură penală, a luat în considerație faptul că inculpatul a recunoscut în totalitate faptele incriminate, confirmând învinuirea adusă în baza art. 264 alin. (6) Cod penal.

În ședința de judecată, Sîrbu Victor a susținut cererea înaintată, astfel încât nu se atestă careva divergențe dintre cele indicate în înscrisul prin care se solicită examinarea cauzei în procedură simplificată și poziția inculpatului în ședința de judecată.

Totodată, Colegiul penal menționează că examinarea cauzei în procedură simplificată este un drept procesual al inculpatului, de care poate beneficia orice inculpat, dacă întrunește cumulativ condițiile prevăzute de lege, or, judecarea cauzei în procedură simplificată nu este condiționată de dorința sau acordul părții vătămate.

Cu referire la argumentul recurentului precum că calificativul „stare de ebrietate” inculpatul nu l-a recunoscut și impunea respingerea cererii depuse de acesta, privind examinarea cauzei penale în procedură simplificată, Colegiul penal a conchis că, inculpatului nu i-a fost incriminată infracțiunea privind consumul de substanțe narcotice, iar inculpatul nu a negat faptul că anterior accidentului a consumat substanță narcotică - canabis.

Astfel, instanța de fond corect a examinat cauza în procedură simplificată, situație just menținută de către instanța de apel, iar solicitarea succesoriului victimelor privind casarea încheierii Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 15 aprilie 2016 privind examinarea cauzei de învinuire a lui Sîrbu Victor în procedură simplificată în baza art. 364/1 Cod de procedură penală și casarea încheierii Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 20 aprilie 2016, privind respingerea cererii reprezentantului succesoriului victimelor, prin care s-a solicitat respingerea cererii inculpatului referitor la examinarea cauzei în procedură simplificată, este neîntemeiată.

Cu referire la critica invocată de recurent privind aplicarea unei pedepse prea blânde inculpatului, Colegiul penal a conchis că instanța de apel la stabilirea pedepsei a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, care include date privind gradul de dezvoltare psihică, situația materială, familială sau socială, prezența sau lipsa antecedentelor penale, comportamentul inculpatului până sau după săvârșirea infracțiunii, de circumstanțele în care a fost comisă infracțiunea incriminată inculpatului. Instanța de apel a avut în vedere că inculpatul a comis o infracțiune gravă, care atentează la valoarea primordială protejată de legea penală – viața și sănătatea persoanei, urmările prejudiciabile – decesul a două persoane, faptul că la momentul producerii accidentului rutier se afla în stare de ebrietate narcotică, dar și de comportamentul acestuia până și după săvârșirea infracțiunii, care s-a eschivat de la executarea pedepsei penale aplicate și la moment este anunțat în căutare. Din considerentele date, Colegiul penal consideră că instanța de apel conducându-se de prevederile art. 264 alin. (6) Cod penal și art. 364/1 alin. (8) Cod de procedură penală corect i-a stabilit o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 6 (șase) ani.

Colegiul penal consideră că anume această pedeapsă va atinge scopul pedepsei penale de restabilire a echității sociale, corectare și reeducare a inculpatului și prevenirea comiterii de noi infracțiuni, atât din partea condamnatului, cât și din partea altor persoane.

Cu referire la critica invocată de succesoriul victimelor în recursul declarat, privind soluționarea laturii civile, precum că în folosul său s-a încasat o sumă nejustificat de mică cu titlu de prejudiciu moral, Colegiul penal o consideră neîntemeiată.

Sub aspectul dat, Colegiul penal subliniază că instanța de apel la determinarea mărimii compensației pentru prejudiciul moral, a luat neapărat în considerație atât aprecierea subiectivă privind gravitatea cauzării suferințelor psihice sau fizice succesorului victimelor, cât și datele obiective care certifică acest fapt, îndeosebi:

- importanța vitală a drepturilor personale nepatrimoniale și a bunurilor (viața, sănătatea, libertatea, inviolabilitatea locuinței, secretul personal și familial, onoarea, demnitatea și reputația profesională);

- nivelul (gradul) suportării de către persoana vătămată a suferințelor psihice sau fizice (lipsirea de libertate, pricinuirea vătămării corporale, decesul persoanelor apropiate (rudelor, pierderea sau limitarea capacității de muncă etc.);

- felul vinovăției (intenția, imprudența) persoanei care a cauzat prejudiciul, în cazul în care pentru repararea prejudiciului moral este necesară prezența ei.

În contextul dat, Colegiul penal constată că instanța de apel și-a motivat admiterea parțială a acțiunii civile înaintate, ajungând la concluzia că suma de 150 000 (una sută cincizeci mii) lei este una echitabilă pentru recuperarea prejudiciului moral, pentru suferințele fizice și psihice suportate de succesorul victimelor. La stabilirea cuantumului prejudiciului moral instanța de apel a ținut cont atât de gravitatea suferințelor pricinuite, cât și de starea materială a inculpatului.

Din considerentele enunțate, apreciind că temeiurile pentru recurs, invocate de recurenți, nu și-au găsit confirmare și nu au fost identificate alte temeiuri, care examinate din oficiu, să impună necesitatea casării hotărârii judecătorești atacate, Colegiul penal conchide că recursurile ordinare urmează a fi declarate inadmisibile, deoarece sunt vădit neîntemeiate.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de avocatul Roman Medeleanu în numele inculpatului Sîrbu Victor și de succesorul victimelor, Meleca Leonid, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 decembrie 2016, în cauza penală în privința lui *Sîrbu Victor XXX*, deoarece sunt vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 13 iulie 2017.

Președinte

Petru Ursache

Judecători

Nadejda Toma

Vladimir Timofti